

گفتگوی صبا با عوامل فیلم سینمایی شور عاشقی؛

منی خواستم جنگجویان کوهستان بسازم

سلما نقطه عطف باز بگری ام بود

حاضر بودم موسیقی را ۱۵۰ بار عوض کنم تا به نتیجه مطلوب برسیم

بهنام مزینانی / سیامک صدیقی

از مدیران دغدغه‌ای داشتند که به هنرمند منتقل کرده بودند و فیلم نامه خوب در آمد. پس دغدغه‌ای شکل گرفته است. جملاتی مانند اینکه فیلم عاشورایی دوست داریم یا می‌خواهیم که ساخته شود، همیشه شعارهایی است که پزش فراوان داده شده است. این توفیق است که اگر من فیلمی ساختم عمده‌اش در این حوزه بوده است. اولین فیلم سینمایی که ساختم درباره آیین رضائی است و بعد عاشورایی و... یا سریال‌هایی که ساختم و تله فیلم حبیب یاقرائی بوده یا عاشورایی. صادقانه بگویم که اگر یکی دو تا از مدیران نبودند بسیاری از فیلم‌های فعلی هم ساخته نمی‌شد. پس موضوع اول دغدغه است. دغدغه‌ای که هم باید در مدیران باشد و هم هنرمندان. در هنرمندان هم وجود ندارد و بخشی هم این است که از حرف‌ها می‌ترسند. ببینید چه حرف‌هایی درباره من زدند؛ راهش را پیدا کرده و کاسبی می‌کند و... اما من از هجده سالگی اولین فیلم کوتاه‌ام امام حسینی بود. من داریوش یاری تنها کارگردان سینمای ایرانم که تمام آیین‌های عاشورایی را با حضور در همه استان‌ها رفته و ساختم و تجربه آن را در کر بلا جغرافیای یک تاریخ آوردم. یک عده‌ای گفتند چی ساختی یا برای چی ساختی؟ یک عده شغلشان این است که بروند روی منبر و حرف بزنند. ولی من مسیر

یک عده شغلشان این است که بروند روی منبر و حرف بزنند. ولی من مسیر خودم را می‌روم و فیلم بعدی‌ام باز هم در این حوزه است. یکی می‌تواند پلیسی فکر کند یا طنز یا کودک اما من این طوری می‌توانم فکر کنم. من نرفتم تاریخ را نیش قبر کنم. من به اتفاق‌های بعدش فکر می‌کنم

گفتگو را با چند سوال کلی آغاز کنیم و بعد به فیلم بپردازیم؛ یک ویژگی که جشنواره امسال داشت این بود که تنها یک فیلم با موضوع محرم ساخته شد، چرا؟ سختی پروسه تولید، مشکلات نگارش، اتفاقات تلخ برای فیلم‌های مشابه مانند آن چه آقای درویش تجربه کرد یا... باعث این موضوع بوده است؟

یاری: دلیل آن خیلی خیلی واضح است. اثر هنری که می‌خواهد شکل بگیرد نیاز به دغدغه دارد؛ شما یک دغدغه دارید و به آن دغدغه فکر می‌کنید و وقتی فکر می‌کنید، اگر در حوزه نمایش فعال باشید به سمت داستانی می‌روید که آن دغدغه را تبدیل به قصه کنید. اگر نقاش باشید یا خوشنویس یا هر هنر دیگری داشته باشید، خروجی کارتان به همان سمت می‌رود. اما چرا از دغدغه شروع کردم؟ می‌خواهم به اینجا برسیم که اگر در حوزه محرم، مفاهیم عاشورایی و... فیلمی ساخته نمی‌شود یا درست‌تر اینکه کم ساخته می‌شود باید تعارف‌ها را کنار بگذاریم و بحث کنیم که اساسا دغدغه‌ای نسبت به آن وجود ندارد. اگر روز واقعه هم ساخته می‌شود به این جهت است که در آن مقطع تعدادی

شور عاشقی سومین ساخته سینمایی داریوش یاری است که پیش از این هم مستند تاریخی کر بلا جغرافیای تاریخ را درباره واقعه عاشورا ساخته بود. عمده تصویربرداری این فیلم در یکی از مناطق کویری خور و بیابانک انجام شده است. این فیلم در هیچ دکوری فیلمبرداری نشد و برای فیلمبرداری کار به دل کویر رفتند.

حسین یاری خود درباره این فیلم می‌گوید: نگاه سازندگان این فیلم نسبت به مکتب عاشورا نگاهی شاعرانه است. در فیلم‌های قبلی با نام «دخیل» و «کر بلا جغرافیای یک تاریخ» سعی کردم همین نگاه شاعرانه نیز در این اثر موجود باشد و در «شور عاشقی» جدی‌تر به ماجراهای بعد از واقعه نگاه کنیم. شور عاشقی فیلمی بود که با هدایت دل آن را ساختم. شاید اگر قرار بود با منطق و عقل این فیلم را بسازیم، به هزار و یک دلیل نباید می‌ساختیم. در دل فضای طبیعی کار رقتیم و کار را بادل پیش بردیم.

در این گفتگو داریوش یاری، کارگردان و نویسنده، شهره موسوی بازیگر نقش سلما و مسعود سخاوت دوست حضور داشتند. گفتگو درباره فیلم‌های عاشورایی، دشواری ساخت فیلم‌های تاریخی و مذهبی، انتخاب بازیگر و موسیقی در فیلم‌هایی آیینی پیش رفت که در ادامه آن را می‌خوانید.